

IZMENJAVE NAS POVEZUJEJO

Po lanskoletni pozitivni izkušnji z izmenjavo dijakov, ki je potekala med našo šolo in Sint - Maartenscollege z Nizozemske, nas je letos ponovno obiskalo 34 šestnajstletnikov z dvema učiteljema ter pomočnikom ravnatelja. Naš cilj je jasen – nadaljevati pustolovščino, ki smo jo lani začeli. Ob tej priložnosti smo jih povabili na pogovor.

Sint - Maartenscollege je šola na obrobju Haaga. Kako bi se predstavili, kaj bi želeli še posebej izpostaviti? Kakšni viziji sledite?

Keimpe Dijkstra, pomočnik ravnatelja: "Sint-Maartenscollege je rimokatoliška šola s približno 1200 dijakov. Nahajamo se v bližini Haaga, na zahodnem delu Nizozemske, ki leži pod morsk gladino. Naši dijaki so stari med 12 in 18 let ter prihajajo večinoma iz srednjega socialnega razreda. Obnašajo se lepo ter so dokaj motivirani za delo, tako kot njihovi učitelji. :) V naši viziji so zapisane besede spoštovanja, ustvarjanja priložnosti in izzivov."

V dolgoletnih izmenjavah ste si pridobili številne dragocene izkušnje. Na katere bi želeli opozoriti ter s kakšnimi izzivi ste se največkrat srečali?

Gusta ten Bosch, učiteljica: "V svetu, ki vsak dan postaja manjši, želimo našim dijakom dati izkušnjo stika s tujo kulturo, to namreč širi obzorja. Na ta način postanejo veliko bogatejši, saj se naučijo delati z ljudmi, ki sicer drugače razmišljajo kot oni sami ter imajo drugačne zamisli. Prav tako preko bivanja pri tuji družini postanejo bolj neodvisni. Vse to pozitivno vpliva na odrasčanje. Seveda pa se imajo s

svojimi tujimi prijatelji predvsem zelo lepo.

Največja ovira je financiranje samega projekta. V preteklosti smo dobili evropska sredstva. Ker pa je to danes veliko težje, se morajo vse partnerske šole organizirati tako, da si same zagotovijo finančno podporo. To seveda pomeni, da ne moreš uresničiti čisto vseh zamisli, poiskati si moraš druge vire financiranja, starši pa morajo poseči globlje v žep.

Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina je bila vaša prva izkušnja s šolami v Sloveniji. Kakšna so bila vaša pričakovanja pred vstopom v ta projekt?

Gusta ten Bosch: »Junija 2015 smo prišli na ogled. Bili smo tople in prijazno sprejeti. Pogovorili smo se o vseh ključnih točkah. Oboji smo imeli zelo dobre občutke o našem bodočem sodelovanju.

Po lanskoletni izkušnji ste brez zadržkov vstopili v letošnjo izmenjavo. S čim smo vas prepričali?

Rene Muller, učitelj: »Imeli smo se čudovito. Tako učenci kot učitelji.«

Gusta ten Bosch: »Lepo je izkusiti, da vse stvari potekajo kot dogovorjeno, da zapletov ni. Lepo je videti, da se učitelji med seboj dobro razumejo. Da taka izmenjava uspe, pa je nujna še podpora vodstva, učiteljev in nasploh vseh zaposlenih. Lansko leto smo bili navdušeni, ko smo videli kako zavzete in ustrežljive kolege imate, navdušil nas je tudi vaš ravnatelj.

Slovenija je majhna, mnogim nepoznana dežela, številni jo za-

menjujejo s Slovaško. Kako pravzaprav Nizozemci vidite Slovenijo? Kakšen je tipičen Slovenec skozi vaše oči?

Keimpe Dijkstra: »Moja žena je Slovenka, tako da Slovenijo pravzaprav zelo dobro poznam, še posebej področje okoli Maribora. Preko slovenske ambasade na Nizozemskem sem iskal možnosti za izmenjavo z neko slovensko šolo. Res sem vesel, da nam je že prvič uspelo. Lansko poletje smo tako vsi trije (*op. nizozemski spremljevalci dijakov na izmenjavi) preživeli naše počitnice v Sloveniji. Opazil sem sicer, da nekateri zamenjujejo Slovenijo in Slovaško, toda takih ni veliko.

Rene Muller: »Veliko ljudi še vedno vidi Slovenijo kot državo, ki je nekoč bila za železno zaveso, kar bi verjetno pomenilo, da se jim zdi nekoliko zaostala. Toda po lanskoletni izkušnji moram popraviti svoje mnenje: Slovenija je razvita dežela, s prečudovito naravo ter zelo dobrosrčnimi, gostoljubnimi ljudmi. Med počitnicami, ki sem jih tu preživel, pa pravzaprav nisem bil edini Nizozemec na obisku v Sloveniji. Zdi se, da je veliko Nizozemcev opazilo vašo deželo.

Slovenski učitelji se pritožujejo nad stresom, ki so mu izpostavljeni pri svojem delu, nad učenci, ki so zelo drugačni v primerjavi z otroki izpred nekaj desetletij, in nad preobremenjenostjo, saj se prenatrpanem učnem načrtu pridružujejo še številne druge aktivnosti. Kako je pri vas? Kako

se dovolj kakovostno in profesionalno soočate z izzivi, ki jim v današnji dobi hitenja ne moremo uiti?

Keimpe Dijkstra: "Tudi mi imamo, na žalost, enake težave. Trudimo se, toda vseh odgovorov nimamo. Lahko pa pohvalimo vaše dijakke. Res so lepo vzgojeni."

Gusta ten Bosch: »Prav zaradi zgoraj omenjenega sem se odločila, da ne bom več polno zaposlena. A v svojem prostem času počnem, ne boste verjeli, stvari za šolo.«

Gusta ten Bosch, Rene Muller, Keimpe Dijkstra najlepša hvala za pogovor in čas, ki ste si ga vzeli. Želimo vam veliko uspeha in zadovoljstva v tej in vseh naslednjih izmenjavah.

V PRIČAKOVANJU ...

Kot član ekipe organizatorja izmenjave si seveda želim, da bi vse potekalo po zastavljenem načrtu in brez nepredvidenih težav. Ker smo z učitelji Sint-Maartenscollegea iz Voorburga sodelovali že lani, vemo, da smo uigrana ekipa, pripravljena na izzive in timsko delo. Želja pa je tudi, da bi vsi udeleženci – učitelji, dijaki in starši – lahko rekli, da smo se na izmenjavi veliko naučili, spoznali nove prijatelje, dobili nove izkušnje in se, nenazadnje, imeli lepo.

Nataša Martinuč, pomočnica ravnatelja

Veselim se novih poznanstev, novih ljudi, spoznavanja druge kulture in drugega jezika. Vse te stvari nam širijo obzorja. Pričakujem veliko zabavnih in lepih trenutkov, ki se jih bomo spominjali še veliko časa, zavedam pa se, da bo potrebno vložiti tudi nekaj truda. Moja prva misel, ko sem vstopila v stik z mojo partnerico Anouk je bila, kako zelo sva si različni. Kmalu pa sem spoznala, da imava kar nekaj skupnega. Zaradi vsega tega že komaj čakam, da se spoznava še v živo.

Elena Koradin, 2. b

Sploh ne vem, kaj vse lahko pričakujem v zvezi z izmenjavo. Prav zagotovo pa upam, da se bomo imeli lepo, se družili ter tako odkrili številne podobnosti in razlike. Pričakujem obilo dobre volje, nasmejanih uric in dobrih klepetov z našimi vrstniki z Nizozemske. Želim si, da Slovenijo prikažemo v kar najlepši luči. Zagotovo se bodo tudi oni, ko bomo mi šli na Nizozemsko, potrudili. Upam, da bomo stekali vezi, ki se bodo ohranile še dolgo.

Prvi vtisi o dekletu, ki ga bom tudi gostila, so izjemni. Mislim, da boljše kolegice sploh ne bi mogla dobiti. Imava mnogo skupnih interesov ter zelo podoben pogled na svet. Prijetno se je z njo pogovarjati, saj je radovedna in mi veskozi zastavlja najrazličnejša vprašanja. Druženja z njo se zelo veselim in komaj čakam, da jo končno vidim tudi v živo!

Teja Kobal, 2. b

... OD PILONOVCEV

SLOVO OD MATURANTOV (2012 - 2016)

Sama se zariše neka pot prej ali slej v tvoje življenje, podobno kot črta v dlan. In tudi če nočeš, moraš po njej z njo in sam s sabo zaznamovan. In prav nobena pot ni ravna, nobena pot ni rečna, a vsaka je zahtevna in tvoja ena sama - GLAVNA. (Tone Pavček)

Na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina smo se v četrtek, 22. 9. 2016, tradicionalno poslovili od maturantov šolskega leta 2015/2016, ki vztrajno hodijo naprej po svoji življenjski poti. Konec srednješolskega izobraževanja in opravljen maturitetni preizkus vsekakor predstavlja pomembno prelomnico v življenju bivših pilonovcev. Štiri leta šolanja so maturante zaznamovala. Včasih je bila njihova pot skalnata, zaprašena in zahtevna. Spet drugič pa gladka

in obsijana s soncem. Bili so postavljeni pred številne preizkuse, a na koncu so za popotnico prejeli znanje, ki odpira številna vrata v življenju.

Na prireditvi Slovo od maturantov smo po ravnateljevem govoru najprej zaploskali zlatim maturantom in vsa štiri leta odličnim dijakom. Po kulturnem programu, ki je sledil, pa so razredničarke še zadnjič ponosno stale ob svojih dijakih in jim čestitale za uspešno opravljen zrelostni izpit.

Prireditve je bila plesno in glasbeno obarvana, glavno sporočilo pa je tičalo v dramsko zasnovanem recitalu, ki so ga oblikovali sedanji četrti letniki. Celoten dogodek je povezoval sprehajalec z metronomom, ki je simbolično nakazoval minevanje časa. Ta namreč

meri naše dni in nas vedno bolj zasužnjuje. V dramski uprizoritvi, grajeni na motivih iz romana Evalda Flisarja Čarovnikov vajenec, so trije iskalci zasledovali svoje bistvo. Poskušali so se otresti vpliva razumskega sveta in družbe, ki nam vedno dopoveduje, da je življenje radost, in pridobivanju in uspešnem opravljanju družbeno predpisane vloge. Zavedanje, da je življenje radost, da mora biti vsak posameznik svoboden in doma pri sebi, so iskalcem dokazovale tri njihove čustvene, intuitivne polovice, ki so vse do tedaj v iskalcih obstajale pod rjuho površinskega znanja in materializma. Spoznanje, da je vse preteklo, sedanje in nastajajoče hkratno in da je življenje zgolj del večnega kozmičnega kroženja, so nastopajoči skušali predati maturantom in vsem ostalim gostom prireditve kot poglavito sporočilo. Sedanji pilonovci maturantom želimo, da bi znali "peti, ljubiti in poslušati glas življenja", da bi spoznali svoje bistvo in se naučili resnično gledati vase. Vsak konec je nov začetek. Upamo, da je bil vaš začetek univerzitetnega ali višješolskega izobraževanja svetel in pozitiven. Še naprej vztrajno hodite po svoji poti življenja in ne pozabite živeti vedenja svojega srca. Srečno!

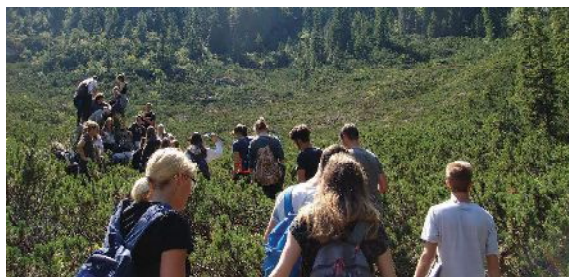
Monika Marc, 4. a

IZMENJAVA Z NIZOZEMSKO

TERENSKÉ VAJE NA KOVKU

Dijaki četrtnih letnikov gimnazije, ki smo si za izbirni predmet na maturi izbrali biologijo, smo dva septembrska dneva preživel v raziskovalnem duhu. Odkrivali smo posebnosti Trnovskega gozda, ki se razteza na ožjem območju Trnovske planote.

V petek zjutraj smo se z avtobusom najprej povzpeli do Velike Ledenice v Paradani, od koder smo se dobro opremljeni z merskimi instrumenti in teoretičnimi osnovami peš spustili do mrazišča, za katerega je značilen temperaturni ter vegetacijski obrat. Razdeljeni v skupine smo

na sedmih točkah vzdolž Ledenice merili temperaturo zraka in svetlobo. Vsaka skupina je nato predstavila izmerjene rezultate, skupaj pa smo oblikovali možne razlage, ki so privedle do takega stanja.

Naslednji postanek je bila Smrekova draga, kjer so se nam pridružili dijaki Gimnazije Idrija. Skupaj smo prisluhnili predavanju lovcev. Nato pa s pomočjo metod linearnega in ploskovnega transekta razdeljeni v sedem skupin pričeli s popisovanjem drevesnih vrst enega odseka transekt na stezi proti dnu Smrekove

drage. Opravili smo meritve temperature, svetlobe, pH in količine apnenca v tleh. Rezultate smo kasneje skupaj s profesorici analizirali. Smrečje, ki predstavlja pravo naravno dediščino, je bil naš zadnji postanek. Tam smo sproščeni, v obsegu mogočnih dreves, prisluhnili zgodbi o jelki, v kateri je bil predstavljen njen življenjski cikel.

V taborniškem domu na Kovku smo nato nadaljevali z reševanjem maturitetnih pol. Večer je bil kulinarčno obarvan, saj smo si pripravili odlično morskno večerjo. Polni vtisov in novega znanja smo se v soboto vrnili domov.

Učenje in raziskovanje v naravi ima svoj poseben čar. Tovrstno delo, ki poteka na bolj sproščen način, nas bogati in nam pomaga spoznati lepoto narave, ki jo imamo prebivalci na območju Ajdovščine na doseg rok. Žal pa se tega velikokrat ne zavedamo.

Monika Marc, 4. a

POUK V NARAVI

V sredo, 28. septembra 2016, smo se dijaki 2. b razreda Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina po pouku odpravili na Kovk. Tam smo prihodnja dva dneva preživel v pridobivanju praktičnega znanja iz biologije, fizike in kemije. V prelepem svetu očarljive gorske pravljice smo se spopadali z raziskovanjem praktičnega dela naravoslovja.

Začeli smo z biologijo. Odpravili smo se na krajši sprehod po gozdu, kjer smo nabirali bukovke liste. Tem smo nato merili velikost ter dolžino pecljev in tako ugotavljali, kakšno raznolikost lahko najdemo znotraj preproste drevesne vrste. Kasneje smo meritve tudi zabeležili v tabelah in tako dokumentirali zbrane podatke. V večernih urah smo se posvetili fiziki. S pomočjo preprostih poskusov smo ugotavljali skrivnosti navora in sil na klanec. Meritve poskusov smo zapisali, zbrali v grafi in tabelah ter nato iz-

delali poročila. Ko smo s poročiloma zaključili, smo se odpravili spat. Naslednje jutro smo se znova vrnili med šolske klopi, kjer smo poskušali razvozlati uganke kemijskih enačb. Izvajali smo različne poskuse, od katerih je bil zagotovo najbolj atraktiven poskus z borakovimi biseri. Kot produkt reakcije smo namreč dobili majhne, očarljive biserne kroglice. Utrujeni, nasmejeni in polni novega znanja smo se nato peš vrnili v sončno Ajdovščino.

Zanimivo, a tudi naporno in stresno delo v okviru eksperimentalnih delavnic je popestrilo prijetno medsebojno druženje, ki nas je še bolj povezovalo v razredno celoto. Upam si torej trditi, da smo domov poleg osvojenega znanja prinesli tudi veliko lepih spominov, ki se jih bomo zagotovo spominjali z nasmehom na obrazu.

Tina Mozetič, 2. b

ANIKA ČERNIGOJ, NA POTI K NOVIM LITERARNIM USPEHOM

naslednje leto.«

Z Aniko smo se ob dosežku, s katerim je ponovno izkazala svojo literarno nadarjenost in predanost, pogovarjali o njenem ustvarjanju in doživljanju sveta ter literature.

Anika, glede na vsa dosežena priznanja si v tesnem stiku z literaturo. Kaj doživljaš ob branju umetnostnih besedil in kaj ob lastnem ustvarjanju?

Med branjem umetnostnih besedil in med lastnim ustvarjanjem občutim približno enako. Vedno nekako zamenjam svojo resničnost za resničnost v zgodbah. Namreč, ko bereš ali ustvarjaš umetnost, na besedila, junakova zgodba postane tvoja. Svoje življenje pušči zunaj sveta, ki se skriva med platnicami in besedami, ter prevzameš življenje likov oziroma junakov zgodb. Pričneš čutiti tako, kot čutijo junaki zgodb, in čisto vseeno je, komu ti liki pripadajo. Njihovi občutki nadomestijo tvoje in ti vedno znova odkrivajo nov pogled na svet. Zmedenost in negotovost izgine, junaki pa ti dovolijo, da čutiš z njimi; se z njimi smeješ in jokaš ter vse vmes. Problemi junaka, ki ga ustvariš sam ali nekdo drug, zamenjajo lastne probleme in težave. Prav ta zamenjava ti včasih pokaže, da je težava včasih priložnost, spet drugič preprosta ovira, ki jo lahko brez težav preplezaš.

Kakšno vrednost imajo zate vsa dosežena priznanja in nagrade? Kaj te navdušuje za sodelovanje na različnih natečajih?

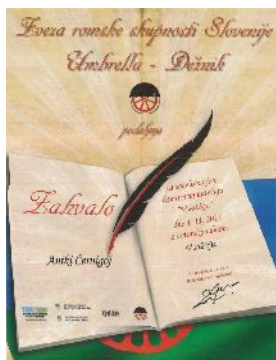
Čisto vsako priznanje ali pohvala, ki sem ga kadarkoli prejela, ima zame neprecenljivo vrednost. Vsako posebej mi pomeni nov zagon za nadaljnje ustvarjanje in moč, da ne obupam, če mi kdaj pa kdaj ne uspe. Za sodelovanje na raznih natečajih me predvsem motivira to, da o razpisani temi še nisem pisala in da zna biti tako zabavno kot tudi zanimivo pisati o čem novem. In četudi mi je včasih razpisana tema poznana, v njej še vedno lahko najdem izziv, na katerega se osredotočim ter tako

spoznam še kaj novega o že poznanih stvareh. Obenem pa se seveda zavedam tudi tega, da je vsako priznanje, nagrada ali pohvala le ena stopnička višje proti vrhu in vsako posebej je plačilo za trud, ki ga je potrebno vložiti. Tudi ustvarjanje zna biti naporno in težavno.

Kot predstavnica mladih gotovo vidiš večje/manjše krivice v družbi. Kaj bi storila, da bi izboljšala družbo?

Najprej bi iz družbe umaknila predsodke in stereotipe, zatem pa bi nekako dosegla, da bi družba prenehala soliti pamet posamezniku o tem, kakšen naj bo, kaj na govori, kaj naj počne ... Vsi imamo pravico biti to, kar smo, in če to družbi ni všeč, naj gleda stran, namesto da opredeljuje ljudi glede na zunanost in podatke, ki so zapisani v rojstnem listu. To je v bistvu glavna napake družbe in iz te izhajajo vse ostale. Naša družba bi bila veliko boljša, če bi si ljudje dovolili biti to, kar smo in bi se nehal pretvarjati, včasih celo lagati. Posameznik se preveč trudi, da bi ugajal drugim, vsi se preveč prilagajajo pravilom družbe. In to je tisto, kar bi spremenila. Vsak naj bo to, kar tudi je.

Anika, najlepša hvala za pogovor. V prihodnje ti želimo še veliko literarnega navdih ter priznanj, ki te bodo na poti literarnega ustvarjanja bodrila in krepila.

POHOD NA SABOTIN

V torek, 27. septembra 2016, smo se četrtošolci Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina namesto k pouku odpravili na športni dan na Sabotin.

To, da smo se izognili šolskim klopem, je večino dijakov seveda razveselilo. Dobro volje nam niso uspele vzeti niti strme klančine Sabotina, zaradi katerih smo bili kmalu brez sape. Ustavili smo se pri ruševinah cerkvice, kjer nam je vodič predstavil zgodovino območja. Pot smo vztrajno nadaljevali do vrha, saj je vsak korak po kršljivem terenu s seboj prinesel lepši razgled na Novo Gorico in Sočo. Po malici in počitku na vrhu, smo si ogledali ostanke 1. svetovne

vojne, ki je na Sabotinu pustila globok pečat. O bojih, ki so potekali na tem ozemlju, so pričali bunkerji, gorske poti in kamniti rovi, skozi katere smo se tudi sprehodili. Med poslušanjem zgodovinskih pripovedi vodiča smo si ogledali še muzejsko zbirko v planinski koči.

Opremljeni z znanjem, ki ga bodo nekateri izmed nas potrebovali za bližajočo se maturo, smo se podali po kamniti poti navzdol. Sestopanje je nam ni povzročalo večjih težav, saj nas je gnala misel na počitek na udobnih avtobusnih sedežih. Domov smo se vrnili utrujeni, a zadovoljni.

Ana Špacapan, 4. a

PILONOVCI IZVRSTNI ATLETI

Dijaki atleti naše šole so na Področnem ekipnem tekmovanju v Novi Gorici, 23. septembra 2016, osvojili 1. mesto. Dijakom so zelo uspešno sledila tudi dekleta z osvojenim 3. mestom. Pa ne le to, tudi najštevilnejši smo bili. Vse to nas uvršča med najbolj športne šole

Severnoprimorske regije.

Dijakom in mentorjem iskrene čestitke za tako dober začetek. Večina tekmovanj še sledi, zato si lahko tudi v prihodnje ometamo izvrstnih rezultatov.

DP

Iskrene čestitke četrtošolki, Aniki Černigoj, dijakini programa Predšolska vzgoja, ki je bogatemu naboru priznanj na literarnem področju pred kratkim dodala še enega. Tako se zlatemu Cankarjevemu priznanju za leto 2015, zmagi na Glasu ženske 2015 in 2016, uspešnim sodelovanjem na številnih literarnih natečajih doma in v zamejstvu pridružuje še 2. mesto na natečaju Literos 2016.

Da mlada ajdovska avtorica posega širše in globlje v življenjska vprašanja, predvsem pa natančno opazuje svet okoli sebe, je razvidno tudi iz utemeljitev k priznanjem. Strokovna komisija literarnega natečaja Glas ženske 2015 je iz njenega literarnega dela izluščila naslednje misli: «Ustvarjene smo bile z namenom, da bi znale pokazati pravo pot v življenju. V pravljici in v ženskem srcu ženska snuje, izbira in odloča samo na podlagi ljubezni. Brezpogojne ljubezni.»

Utemeljitev k letošnjemu priznanju pa med drugim pravi: «Sanjarjenje je hrepenenje, hrepenenje je že samo po sebi nedolžno in nedolžno je lepo. Romance imajo praviloma vrhunec na koncu, tega se je držala tudi Kravca. Naj bo priznanje za dobro zasnovano in dobro spisano zgodbo spodbuda avtorici za